

Giften voor het leerwerkhuys. . . 101,00
 Teruggaef van een bystand
 aen een arm huisgezin. 5,00

fr. 3832,52

UITGAVEN.

7649 kilogr. brood 2225,44
 508 » vleesch 353,08
 12 » rys 5,60
 Gift van 3 kilogr. koffy en 15
 kilogr. rys. . . . .
 Kleederen en werkgetuig. . . 247,50
 Bystand in geld 354,60
 Verschillende bystanden. . . 40,00
 Gift aen eenen beschaemden
 armen. 3,00
 Leeningen aen drie arme huis-
 gezinnen 67,25
 Leerwerkhuys 74,00
 Verschillende uitgaven . . . 4,50

fr. 3332,97

Overschot op den 12 januari 1856. fr. 479,53

De uitgaven van het Genootschap beloopt heden nog by de honderd fr. per week en ver van de uitdeelingen te verminderen, worden er dagelijks nieuwe huisgezinnen bygestaan. Om het einde van het slechte jaergety over te brengen telt het Genootschap op de onuitputbare liefdadigheid der tongersche bevolking en vooral op den bystand der goddelijke Voorzienigheid. Noch de eene noch de andere zal hem ontbreken.

De kampstryd tusschen de leerlingen der lagere scholen van Limburg zullen gedurende de maend mei plaets hebben, in de kantons Maeseyck, Bilsen en Sichen-Sussen-Bolré.

Jubilé in 1857.

Men leest in eene briefwisseling:

« Sedert eenige dagen is er in sommige kringen spraek over het voornemen van den paus, om tegen 1857 een groot jubilé af te kondigen. Men herinnert by deze gelegenheid, dat Paus Bonifacius VIII elk 100 jaren, een jubilé heeft voorgeschreven, een van zyne opvolgers elke 50 jaren, en een derde elke 20 jaren. Het is gewoonlyk op Hemelvaertdag, dat het jubilé wordt afgekondigd, na de *Benedictio Urbis et Orbis*. Zoo deden ten minste alle Pausen na Bonifacius VIII. »

Door koninglyk besluit van 12 april, zyn de kiezers der volgende kantons van Limburg samengeroepen op maendag 26 mei, om overtegaan tot de kiezing van het getal provinciale raedsheeren, hierna aengeduid: Herk-de-Stad, 3 raedsheeren; S' Truyen, 4; Sichen-Sussen-Bolré, 2; Mechelen, 2; Tongeren, 3; Peer, 2; Brée 1.

— Verleden zondag is M. Clerinx van Piringen gryzaerd van 60 jaren, in volen dag op den weg van Tongeren aengehouden geworden door kwaeddouers die hem eene som van 30 franken ontnomen hebben.

— Men heeft deze week aengekondigd dat M. baron de Schiervel, gouverneur van Limburg, ernstig ziek was en dat zyn staet onrust aen zyne familie haerde. Wy kunnen hier byvoegen dat de toestand van M. de Schiervel sedert eenige dagen merkelyk verbeterd is.

— M. Lejeune, lid van de Kamer der volksvertegenwoordigers voor het arrondissement Wareme, zal zich by de toekomstige kiezingen niet meer laten hernoe-

dat eindelyk de Pruis, vermoed en afgesloofd van te vergoefs met zyne vuisten in de lucht te schermen en zyne hedreigingen tegen de muren uit te galmen, in het midden van den kelder nederrees en daer als een os bleef liggen rouken.

Wanneer de kunstenaar des anderendaegs ontwaakte, zag hy zyn makker nog immer in dezelfde gestellen. De dag was sedert al tamelyk gevorderd; want eene bleeke en waterachtige zonnestrael schoot karig haer licht door het enge keldergat, en viel juist op het aengezigt van den slapenden Duitscher. Die verlichting gaf aen het hoofd des dronkaerds eene zoo buitengewoone karakteristieke uitdrukking, dat de jongeling zich niet kon onthouden by het beschouwen dier bleeke, en nog half bezope tronie te grimlachen. Reeds had hy vrolyk toebereidselen gemaakt, om dit dronkemans hoofd als eene goede studie naer te teekenen, wanneer eensklaps een zacht gemurmelt, gelyk aen dat eener stil ruischende beek zyne aendacht naer het eenige lichtgat des kelders trekt. Het water der grachten door het aenhoudeude dooiweder eerst aen het zwellen graekt, had nu eindelyk het verstertje hereikt en dreigde inderdael, daer het steeds hooger en hooger klom, en het inlopende beekje, van stond tot stond aenzienelyker werd, alras het nare verbyf der twee jagers geheel onder te zetten. Hoezeer de kunstenaar op dit gezigt verschrikte, hoe akelig hem het steeds toenemend gerucht der indrellende waterstraal in de ooren klonk, zal men nog beter beseffen, wanneer wy zullen gezegd hebben, dat toen het verhaal van door den storm doorgebroken of door de Hollanders doorgestoten scheldedtyken in aller monden was, en de verschrikkelike omstandigheden, die sommige dier overstromingen vergezeld hadden, voor alle oogen zweefden. Ook was het overwegen, of hy beter zou doen met door het keldergat eene onzekere hulp in te roepen, of zyn gezel zou wakker maken, het eenigste wat hem zyn gevoel toeliet te ondernemen. Weldra helde hy tot het laetste dezer reddingsmiddelen over, en den slapende ruw by den arm schuddende, om hem spoediger te doen ontwaken:

men. M. Emile Delexhy, sekretaris van den provincialeraad van Luik zet zich op den rang in plaets van M. Lejeune.

— De middensektie gelast met het onderzoek van het wetsontwerp betrekkellyk de universiteits-jurys, is verlede week byeen gekomen onder het voorzitterschap van M. Delehaye. De beraedslaging over de geheele wet is voortgezet geworden.

Met 5 stemmen tegen 2, heeft de middensektie de afschaffing gestemd van het voorbereidende examen door het gouvernement voorgesteld, en beschikt om den graed van universiteits-leerling te herstellen. Dit examen zal vervangen worden door het aentoonen van certifikaten door de professors afgeleverd.

De middensektie heeft, in eene volgende zitting, beslist dat niet legenstaende het betoonen van de certifikaten der professors, welke zullen vergenoegen om het verzoek van kandidaat van wysbegeerte en letteren te mogen ondergaen, dit onderzoek de verhandelingen zal bevatten vermeld in die certifikaten, buiten de wetenschappen die bezonderlyk aen dezen graed toebehooren.

De middensektie heeft aldus moeilijker willen maken het bekomen van eenen graed, die aen de jeugheid de deur van het hooger onderwys opent

De middensektie heeft ook verscheidene deelen van het onderzoek vervangen door certifikaten welke de professors zullen afleveren.

— Het hof van assisen van Oost-Vlaenderen heeft verlede woensdag uitspraak gedaen in de zaak van den notaris Van Hoorebeke en van zynen neef Hippolyte Van Hoorebeke, betigt van plichtig en medeplichtig te zyn van menigvuldige vervalschingen van geschriften.

De notaris is veroordeeld geworden tot levensdurende dwangarbeid, tentoonstelling aen de kaek en 20,000 fr. boete.

Zyn neef is verwezen tot vyf jaren gevang, en 200 fr. boete.

— Alle omstandigheden geven de verzekering dat er een gevoelige afslag zal komen in de pryzen der levensmiddelen. De gunstige tydingen, die men van alle kanten verneemt over den toestand der veldvruchten, de groote voorraed graen, nog in ons eigen land aanwezig, en de opening van al de russische havens zyn zoo veel gelukkige voortekens.

Iets zeer geruststellende is, dat de vrede niet onverwachts gekomen zynde, de groote graehandelaers den tyd hebben gehad zich voor een groot deel van hunne waren te ontmaken aen goede pryzen. Hieruit zal eene aenhoudende daling voortspruiten, zonder geweldige schokken, iets wat altyd voor ieders belangen het beste nog is.

— Acht en veertig personen zyn weer uit het dorp Bierheek, by Leuven, naer Amerika vertrokken. Tusschen Leuven en Jodoigne (Geldenaken), is de landverhuizing waarlyk eene koorts. Sinds een jaer zyn er meer dan 500 pachters vertrokken.

— Men leest in de *Gazette de Dendermonde*:

Dezer dagen deed zich langs eene der openbare wandelingen onzer stad een schrikkellyk tooneel op. Dinsdag namelyk, rond 5 ure, wandelden verscheidene personen langsheen den Dender, toen zy eensklaps van den overkant een onbekenden zagen aenkomen die regstreeks de rivier inliep. De ongelukkige man had tot een zekeren afstand grond en stapte dan ook maer traegzaam voort in de meening welligt dat men hem zou ter hulp snellen. Doch in zyn vooruitzigt bedrogen, toog hy middenwaerts af en verdween in het diepste des afgronds, zonder een enkele kreet te slaken. Niemand der aanwezigen die als verpletterd van angst en schrik op die koelbloedige zelfmoord staerden, durfde het wagen der rampzaligen, uit hoofte van den verre afstand, ter hulp te snellen: men zag hem met de dood worstelen; twee a drymael hief hy de handen boven het water en verdween vervolgens om

Lukas! Lukas! schreeuwde hy hem in de ooren (de Duitscher heette Lukas)

— *Heun!*.... bromde de Ironkaerd.

— He! Lukas, wordt dan wakker!.... de kelder loopt onder! voor de andere voort.

— *Was.... giebt's....?*... vroeg de slapen 'e.

— Dat zoo wy ons niet reddlen, het water der grachten ons weldra zal doen verdrinken, schreeuwde de beangste kunstenaar.

— *Der Teufel!*.... sprak de Pruis nu voor goed ontwaakende. En na zich ylings te hebben opperigt, en den instormenden vloed eene poos met verwondering te hebben beschouwd:

— *Versaufen, Potstauzend!*.... vervolgde hy.

— Zoo als gy ziet, antwoordde zyn makker op het keldergat wyzende: God weet hoe lang dit zoo al duert, en vooral hoe lang het nog zal duren.... Zie eens welke plas zich reeds daer ginder heeft verzameld.... En zoo wy ons niet op de eene of anlere wyze zoeken te reddlen, zie ik er in, myn kameraed, dat wy eer het avond wordt....

— *Beim himmel! Das soll nicht!*.... sprak levendig de andere, wyl hy opstond en ten eersten naer de deur liep, om te zien of hy met dezelve uit hare heugels te ligten hun geene uitkomst langs daer kan bezorgen. Doch ziende dat al zyne moeite om niet, en zyne reuzen kracht zelve niet eens in staet was, om de zwaer gegrendelde deur slechts te bewegen, kwam hy zich met trage schreden nevens zyn makker op het stroo nederzettingen....

— Wat nu gedaen? vroeg deze.

— *Ja, was g'than?* sprak de Duitscher.

— Indien wy ten minsten een stuk yzer, slechts eene kram bezaten; wy konden trachten eene opening in den muer te maken....

— Middelerwyl bleef het water met groeiend gerucht den kelder maer altyd in bruischen. Moedeloos liet Lukas zyne

nimmer boven te komen. — Alhoewel zyn lyk tot heden niet is opgevist, en men zich in gissingen omtrent zynen persoon verliest, vermeenen wy echter te weten dat het de genaemde Francies de Mey is, geboortig en woonachtig te St. Gillis. Deze ongelukkige was voor de tweede maal gehuwd, en huisselyk verdriet schynt hem tot het plegen dier wanhopige daed te hebben aengespoord.

— Een vreed voorval is maendag laetstleden te Gent ontstaen op den yzeren weg, tegenover den Zoologischen hof. Omtrent 6 1/4 ure 's morgens had een persoon zich op de rysporen gelegd, ten einde zich van het leven te ontmaken door zich te laten overryden. Het zy hy den tyd niet gehad hebbe om zich te leggen gelyk hy verlangde, het zy de poogingen van den barrierwachter hem zulk belet te hebben, den ongelukkige is de twee beenen afgereden en aen het hoofd gekneusd. De man had, zoo men beweert, een dertigtal jaren in de neerlandische bezittingen van Oost-Indien gediend. Hy had in dezen laetsten tyd als arbeider te Gent gewerkt, en het verlies zynen plaets zyn hem tot zelfmoord aengespoord hebben. Naer men zegt is hy van Doornik geboortig. De eerw. heer onderpastoor van Ste-Anna heeft ter plaets zyne biecht gehoord en heeft hem den troost van den godsdienst geboden. Vervolgens is de gekwetste in eenen deerniswaardigen staet naer het hospitaal gedragen.

— Men schryft uit Blankenberge:

Donderdag hebben vier garnetvisschers, in de zee te Wendyne, twee wonderbare levende visschen gevangen, welker slach daer onbekend was, doch welke later gebleken zyn walvisschen te zyn, genaemd *Cachalot macrocephale*.

De grootste dezer visschen, van een buitengewoone lengte en dikte, weegt ongeveer 1800 (?) kilos; de tweede, wat minder wordt in gewigt op ongeveer 800 kilos berekend. Deze zee monsters zyn zwart van kleur: achter op den kop, is eene groote holte, waeruit zy het water werpen als een fontein; de rug is bezet met eene vlim die zoo stevig is, dat een man er schrylings opzitten kan zonder dat dezelve beweegt. De minste der twee visschen werd eens door de visschers opgemerkt, en naderde hun zoo dicht, dat zy hem op den kop konden slaen om hem af te maken waerop hy een geschreeuw liet hooren als dat van een peerd; op het geschreeuw kwam welhaest de groote toegesnel, als om den mindere te beschermen; de visschers werden verveerd van dit tweede zeege-drocht zoo woedende te zien; al water uitwerpende, kwam het aangezigt; doch zy gelukten er in, het insgelyks buiten magt te stellen en meester te maken. Vier sterke boeren peerden hebben het met veel moeite op het strand kunnen slepen; vele menschen waren toegesnel om de wonderbare visschen te zien. Liefhebbers hebben dezelve van de visschers afgekocht en zullen ze te Brugge aen de nieuwgierigen laten zien.

— De dagbladen van Cadix bevatten inlichtingen over eene schrikkellyke ramp. Een schip, welk aen den dienst tusschen Barcelona en Liverpool toebehoorde, is in de engte van Gibraltar gezonken, ten gevolge van eene saemenschokking met eene engelsche fregat.

Men weet tot hertoe nog niet, hoeveel passagiers dit vaertuig aen boord had; men vermeende dat hun getal tot yeertig beliep, toen het te Malaga aenlandde; in de laetste stad hebben 36 personen zich voor Cadix ingescheept, met het doel om de feesten by te wonen, welke gewoonlyk in de maend april te Seville plaets hebben. In het geheel hebben zich 22 personen kunnen reddlen, welke door de sloepen van de engelsche fregaten opgenomen zyn. Die betreuenswaardige gebeurtenis heeft des nachts ten 2 ure plaets gehad.

— Men schryft uit Londen, dat er twee krygstogten onverwyld moeten vertrekken uit de havens van Frankryk; de eene gerigt naer Madagascar, en de andere naer Uruguay, in Zuid-Amerika.

blikken op de sombere vochtige muren rondwalen. Op eens stond hy op, liep naer eenen hoek des kelders en begon daer uit alle zyne magt met iets nog al wyd den muer uitstekend te trekken. Hy had een stuk yzer gevonden. Na vele en krachtvolle poogingen gelukte het hem eene soort van grooten zwaren nagel uit den wand te trekken. — *Wir sind gewonnen!*... riep hy, het zonderlinge reddingsmiddel zegepraend in de hoogte zwaaijende. Hy liep oogenblikkelyk den vierkanten bak wegschuiven en zette zich daer moedig aen het werk, om den eersten steen den besten los te maken. Na eene halve uer lang wroetends viel een tamelyk groot mergelstuk uit den muer... Juichend spoelde zich nu ook de kunstenaar aen de verdelging mede te helpen en omtrent eene uer later hadden de twee gevangenen zich een gat geopend waer zy gemakkellyk op hunnen buik konden doorkruipen, en dat zy volmaekt achter den bak voor aller oogen konden verbergen.

Ofschoon deze opening hen slechts in eenen tweeden kelder bragt, spoedden zy zich hun eerste verblyf te verlaten. Met weinig moeite openden zy nu eene veel lichtere inkomdeur in den tweeden kelder, en kwamen zoo eindelyk in de keuken en van daer in de overige vertrekken van het kasteel. Na gedurende eenigen tyd arm aen arm al de kamers te hebben doorloopen, en zelfs het reeds aengehaalde kerkuilenest te hebben gaen bezigtigen, kozen zy zich, op het eerste verdiep eene kamer, waer de meubelen en het behangsel nog in redelyken goeden staet waren gebleven, al de ruiten nog in de ramen stonden, en die van eene fraeije marmereen schouw en eenen grooten spiegel was voorzien, besloten voor het oogenblik er hun winterkwartier te vestigen, en, indien zy konden, de overige dagen hunner gevangenschap in pracht en weelde door te brengen.

Daer echter, sints vele jaren, geen sprankje vuur meer in de kamer gebrand had, was dezelve geweldig koud.

— *Berr!*... rilde de kunstenaar, zich op een met fluweel bekleeden stoel nederzettende.